

[Finansministeren.]

landet over er ansat personer med en speciel revisoruddannelse, altså specielt uddannet til kontrollen. Endvidere er der omskolet 250 tidligere amtsstuefolk til ligningsarbejde. De er nu overført til amtsskatteinspektorerne. Jeg er overbevist om, at der her ved er blevet bedre muligheder for at afsløre de mere komplicerede tilfælde af skatteunddragelser.

Jeg vil også gerne pege på den hensigt, vi har, til en udvidet kontrol med de såkaldte sorte penge. Jeg tænker bl. a. her på en stærkt påkrævet kontrol med renterne af bl. a. pantebreve.

Endelig vil jeg pege på, at folketingset både i den forrige regerings tid og i denne regerings tid har skærpet skatten på kapitalgevinster. Det er jo noget, der spiller en vis rolle i ejendomstransaktioner, og det er naturligvis rigtigt, som det blev sagt i et af indlæggene — jeg husker ikke hvilket — at man først og fremmest skal sørge for at gøre gevinstmulighederne ved disse transaktioner så små som muligt; her må vi nok fortsat have øjnene åbne for, hvor vi eventuelt skal skærpe skattelovene. Jeg kan godt beklage, at det så i visse tilfælde kan komme til at gå ud over det hæderlige erhvervsliv, at man bliver nødt til at skærpe skattereglerne på forskellige punkter.

Så er der spørgsmålet om samarbejdet mellem politiet og skattevæsenet til opklaring af de forhold, der bliver omtalt i rapporten. Her vil jeg gerne sige, at skattevæsenet som bekendt har en streng tavshedspligt. Den er led i borgernes retsbeskyttelse, og den bør man vel ikke røre ved, men jeg vil gerne også her understrege, at skattevæsenet naturligvis skal hjælpe politiet alt, hvad man overhovedet kan, med opklaringen af forbrydelser. Sammen med andre økonomiske forbrydelser er der netop ofte overtrædelse af skattelovgivningen, og der er også en anden ting, nemlig dette, at man måske lettere kan ramme nogle af disse personer igennem skattelovgivningen, end man er i stand til igennem den øvrige lovgivning og strafferet.

Personlig vil jeg derfor ikke have noget imod, at der blev sat ind med et særligt, uddannet skattepoliti. Jeg vil ikke sige, det er absolut påkrævet, at vi skal have et skattepoliti, men jeg ville ikke have noget imod,

at vi fik et sådant skattepoliti, som havde de højtuddannede folk, både politiuddannede, skatteuddannede og revisoruddannede folk, som så i fællesskab og sammen med skattevæsenet kunne gøre noget ved dette, for jeg tror, at der på skatteområdet er gode muligheder netop for at komme de såkaldte bagmænd til livs.

Til sidst kun dette med domstolene. Det er jo ikke sådan, at domstolene slet ikke kan gøre noget. Vi kan ikke skrive lovene så præcist, at man lige kan slå op i lovbøgerne og sige: sådan skal der dømmes; der er jo et større eller mindre spillerum for, at domstolene kan, om jeg så må sige tilpasse sig til udviklingen og til den almindelige retsopfattelse i samfundet. Og her synes jeg altså — jeg tænker særlig på skatteområdet — at domstolene ikke rigtig har fulgt med tiden. Vi har skærpet straffen, og det kan i og for sig være betænkeligt, men vi har gjort det, folketingset har villet sige: vi skal have en skærpet holdning her; men der er en tendens til, at man i stedet for straf vil idømme bøder, og det mener jeg også er rigtigt, særlig på skatteområdet, i de allerfleste tilfælde. Men der er desværre sket det, som jeg kunne konstatere, mens jeg var medlem af ligningsrådet, at der i de senere år har været en tendens til, at domstolene har nedsat de bøder, der idømmes af ligningsrådet. Jeg synes, det modsatte burde være tilfældet, og jeg vil benytte lejligheden til her at pege på dette problem. Jeg tror, domstolene også inden for de nugældende loves rammer vil være i stand til at skabe bedre forhold for samfundet, altså dårligere forhold for de bagmænd, som vi ønsker skal rammes.

Handelsministeren (Erving Jensen): De selskabsretlige problemer i forbindelse med bagmandsvirksomheden er for mig at se navnlig beskyttelse af en minoritet imod begrebet udsultning, det er beskyttelse af aktionærer og kreditorer, af arbejdstagere og af samfundet mere generelt imod, at en ledelse lader aktiverne sive bort eller foretager en egentlig såkaldt virksomhedsslagting, og det er beskyttelse imod, at selskabet påføres forpligtelser, som udelukkende tjener selskabsfremmede og i øvrigt dadelværdige interesser. Endelig må vi nok erkende, at likvidation af insolvente selskaber finder sted efter mindre betryggende regler